

Vinerea Mare sau ziua în care umanitatea s-a emancipat

Despre anarhismul creștin

Echipa RoAnarhia

10.04.2026

Cuprins

Vinerea Mare sau ziua în care umanitatea s-a emancipat

3

**Vinerea Mare sau ziua în care
umanitatea s-a emancipat**

Umanitatea contemporană se confruntă cu un marasm social, cultural și existențial, aspect determinat de diversitatea axiologică, ce produce atât alienare și angoasă, cât și decadență morală, element evidențiat de detașarea față de semenii noștri și războaiele sângeroase din lume. Această lucrare este scrisă astăzi, deoarece e un moment antologic pentru umanitate și pentru mișcarea anarhist creștină din întreaga lume, fiind Răstignirea lui Iisus Hristos. De asemenea, lucrarea de față dorește să evidențieze rolul creștinismului pentru umanitate și emanciparea proprie.

Ziua de vineri reprezintă momentul în care umanitatea s-a emancipat, sacrificiul vieții lui Iisus fiind atât un moment de revoltă a spiritului împotriva sclaviei, cât și exercițiul ultim al credinței sale pentru a-și depăși propria condiție, rezultatele acesteia fiind în Schimbarea sa la Față pe vârful Muntelui Tabor al Galileii, eliberarea oamenilor din iad după Răstignire și propria sa Înviere din moarte.^[1]

Potrivit filosofului Peter Sloterdijk, în lucrarea sa *Trebuie să-ți schimbi viața*, religia reprezintă o antropotehnică datorită setului său de practici de formare a spiritului uman.^[2] Caracterul antropotehnic al acesteia este surprins în scena în care Iisus se află pe Muntele Tabor și își exercita propria credință prin rugăciune. Conform Evangheliei după Luca, fața lui Iisus s-a schimbat în timp ce se ruga.^[1]

²⁸ *Iar la vreo opt zile după cuvintele acestea i-a luat pe Petru și pe Ioan și pe Iacob și S'a suit în munte ca să Se roage.*

²⁹ *Și a fost că pe când Se ruga, înfățișarea feței Sale a devenit alta și îmbrăcămintea Lui albă, strălucind.^[1]*

Nietzsche, când a adus o critică acută asupra religiei creștine, în lucrarea sa *Genealogia moralei*, a omis faptul că acesta este un exercițiu spiritual pentru dezvoltarea sinelui. Creștinismul nu reprezintă o „morală de turmă” sau o „morală a sclavilor”, ci este tranziția de la barbarie, de la puterea pumnului, la umanitate, la puterea cuvântului, cooperării și grijii de sine și a semenilor.^{[3][4]}

Exercițiul antropotehnic al lui Hristos nu se rezumă doar la rugăciuni și ritualuri, ci și la practici sociale și culturale, deoarece Hristos nu a fost doar un simplu facilitator spre cunoașterea lui Dumnezeu, ci este însuși o manifestare a acțiunilor divine în lumea umană și aici nu ne referim doar la minuni, ci la lupta sa pentru emanciparea oamenilor de sub robie și aristocrație, fiind un revoluționar pacifist. Iisus Hristos nu a venit pe Pământ ca să fie slujit de oameni, ci ca acesta să slujească oamenilor.^[1]

⁴⁴ *și cel ce va vrea să fie întâiul între voi, să le fie tuturor slugă;*

⁴⁵ *că nici Fiul Omului n-a venit să I se slujească, ci să slujească și să-Și dea viața răscumpărare pentru mulți.^[1]*

Întrebarea cea mai importantă este: ce poate învăța un anarhist din pildele lui Hristos?

Evanghelia după Matei critică sistemul ierarhic și autoritatea, deoarece toți oamenii sunt frați.

⁸ *Voi însă să nu vă numiți «rabbi», căci unul este Învățătorul vostru, Hristos, iar voi toți sunteți frați.^[1]*

Creștinismul reprezintă rădăcina mișcării anarhiste, însă acesta nu tinde spre modelul social sau individualist, fiind o sinteză între cele două. Conform Leviticului, iubirea de sine devine unitatea de măsură pentru iubirea față de celălalt, astfel individualismul converge cu socialul, apropiind sinele de ceilalți, fiind o relație de intersubiectivitate.

⁸ *Să nu te răzbuni cu mâna ta și să nu porți pică pe fiii poporului tău, ci să-l iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși: Eu sunt Domnul, Dumnezeul vostru.^[1]*

De asemenea, Un anarhist poate învăța principiile mutualiste, deoarece acestea propun ajutorarea reciprocă și cooperarea. Conform Faptelor Apostolilor, oamenii au instituit un model de anarhism colectivizat odată ce au asimilat învățătura lui Hristos.

⁴⁴ *Iar toți cei ce au crezut erau laolaltă și aveau toate în deobște.*

⁴⁵ *Și își vindeau pământul și bunurile și le împărțeau tuturor, după cum avea nevoie fiecare.^[1]*

În plus, învățătura lui Iisus Hristos propune o etică a vieții. Conform Facerii, menirea omului nu e să stăpânească natura, ci să aibă grijă de ea.

¹⁵ *Și Domnul Dumnezeu l-a luat pe omul pe care-l zidise și l-a pus în rai ca să-l lucreze și să-l păzească.^[1]*

Imaginea Edenului portretizează nostalgia omului spre viața primitivă, în care nu exista ierarhie, alienare și inegalitate socială, aceasta fiind o condiție pierdută a omului, pe care o caută constant în mișcări precum anarho-primitivismul.^[1]

În concluzie, Vinerea Mare nu reprezintă doar ziua în care Iisus Hristos a murit, ci ziua în care omul și-a recăpătat demnitatea și libertatea. Pentru mișcarea anarhistă, Biblia și faptele lui Iisus Hristos reprezintă elemente cruciale în dezvoltarea conștiinței individuale și colective pentru o societate în care oamenii își iau deciziile în propriile mâini, fiind frați, și răzbesc împreună pentru clădirea unei lumi mai bune în care se împlinește divinitatea lui Dumnezeu!

Deo gratias!

Vă dorim un Paște plin de lumină!

Bibliografie

1. <https://bioclima.ro/Biblia.pdf>
2. Peter Sloterdijk, You Must Change Your Life - On Anthropotechnics, Polity Press, Malden, USA, 2013
3. Friedrich Nietzsche, Genealogia moralei, Editura Mediarex, București, 2006
4. Gale, J. (2018). Ἄσκησις and the “Care of the Self”. *European Journal of Psychoanalysis*, Vol. 5, No. 2.

Biblioteca Anarhistă

Echipa RoAnarhia
Vinerea Mare sau ziua în care umanitatea s-a emancipat
Despre anarhismul creștin
10.04.2026

ro.theanarchistlibrary.org